

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Telefónica SA zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 227 z 28.7.2012.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 19 grudnia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upper Tribunal — Zjednoczone Królestwa) — Fish Legal, Emily Shirley przeciwko The Information Commissioner, United Utilities Water plc, Yorkshire Water Services Ltd, Southern Water Services Ltd

(Sprawa C-279/12) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Konwencja z Aarhus — Dyrektywa 2003/4/WE — Publiczny dostęp do informacji o środowisku — Zakres stosowania — Pojęcie „organu władzy publicznej” — Przedsiębiorstwa kanalizacyjne i wodociągowe — Prywatyzacja sektora gospodarki wodnej w Anglii i Walii)

(2014/C 52/20)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Upper Tribunal

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Fish Legal, Emily Shirley

Strona pozwana: The Information Commissioner, United Utilities Water plc, Yorkshire Water Services Ltd, Southern Water Services Ltd

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Upper Tribunal (Administrative Appeals Chamber) — Zjednoczone Królestwo — Wykładnia art. 2 ust. 2 lit. a), b) i c) dyrektywy 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylająca dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz.U. L 41, s.26) — Spoczywający na organach władzy publicznej obowiązek udostępnienia każdemu wnioskodawcy informacji o środowisku, które znajdują się w ich posiadaniu — Zakres zastosowania — Pojęcie osoby fizycznej lub prawnej, „która na mocy prawa krajowego sprawuje publiczne funkcje administracyjne”

Sentencja

- 1) Aby ustalić, czy można zakwalifikować podmioty takie jak United Utilities Water plc, Yorkshire Water Services Ltd i Southern Water Services Ltd jako osoby prawne sprawujące na mocy prawa krajowego publiczne funkcje administracyjne w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej dyrektywę Rady 90/313/EWG, należy sprawdzić, czy na podstawie mających do

nich zastosowanie przepisów prawa krajowego przyznano im uprawnienia wychodzące poza zakres norm mających zastosowanie w stosunkach między podmiotami prawa prywatnego.

- 2) Przedsiębiorstwa takie jak United Utilities Water plc, Yorkshire Water Services Ltd i Southern Water Services Ltd, które świadczą publiczne usługi dotyczące środowiska, podlegają organowi lub osobie, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. a) lub b) dyrektywy 2003/4, efektem czego należy je uznać na podstawie art. 2 ust. 2 lit. c) tej dyrektywy za „organy władzy publicznej”, jeżeli przedsiębiorstwa te nie określają naprawdę niezależnie sposobu, w jaki świadczą te usługi, gdyż organ władzy publicznej objęty zakresem stosowania art. 2 ust. 2 lit. a) lub b) tej dyrektywy ma możliwość wywierania decydującego wpływu na działania tych przedsiębiorstw w dziedzinie ochrony środowiska.
- 3) Artykuł 2 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2003/4 należy interpretować w ten sposób, iż osoba objęta zakresem stosowania tego przepisu jest organem władzy publicznej w zakresie wszystkich posiadanych przez nią informacji o środowisku. Prowadzące komercyjną działalność spółki takie jak United Utilities Water plc, Yorkshire Water Services Ltd i Southern Water Services Ltd, które mogą stanowić organ władzy publicznej na podstawie art. 2 ust. 2 lit. c) tej dyrektywy tylko wówczas, gdy przy świadczeniu usług publicznych w dziedzinie ochrony środowiska podlegają organowi lub osobie, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. a) lub b) tej dyrektywy, nie mają obowiązku dostarczania informacji o środowisku, jeśli jest oczywiste, że informacje te pozostają bez związku ze świadczeniem takich usług.

(¹) Dz.U. C 250 z 18.8.2012.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 19 grudnia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato — Włochy) — Trento Sviluppo srl, Centrale Adriatica Soc coop przeciwko Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Sprawa C-281/12) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Ochrona konsumentów — Nieuczciwe praktyki handlowe stosowane przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów — Dyrektywa 2005/29/WE — Artykuł 6 ust. 1 — Pojęcie „działania wprowadzającego w błąd” — Kumulatywny charakter przesłanek wymienionych we wskazanym przepisie)

(2014/C 52/21)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Trento Sviluppo srl, Centrale Adriatica Soc coop

Strona pozwana: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Consiglio di Stato — Wykładnia art. 6 ust. 1 dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 149, s. 22) — Pojęcie „działania wprowadzającego w błąd” — Kumulatywny charakter przesłanek wymienionych we wskazanym przepisie.

Sentencja

Praktykę handlową należy uznać za „wprowadzającą w błąd” w rozumieniu art. 6 ust. 1 dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”), jeżeli praktyka ta, po pierwsze, zawiera nieprawdziwe informacje lub może wprowadzić w błąd przeciętnego konsumenta oraz, po drugie, może skłonić konsumenta do podjęcia decyzji dotyczącej transakcji, której inaczej by nie podjął. Artykuł 2 lit. k) tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „decyzji dotyczącej transakcji” obejmuje każdą decyzję bezpośrednio związaną z decyzją o dokonaniu bądź niedokonaniu zakupu produktu.

(¹) Dz.U. C 235 z 4.8.2012.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 12 grudnia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tartu Ringkonnakohus — Estonia) — Ragn-Sells AG przeciwko Sillamäe Linnavalitsus

(Sprawa C-292/12) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 2008/98/WE — Gospodarka odpadami — Artykuł 16 ust. 3 — Zasada bliskości — Rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 — Przemieszczanie odpadów — Zmieszane odpady komunalne — Odpady przemysłowe i odpady budowlane — Procedura przyznawania koncesji na świadczenie usług w zakresie zbiórki i transportu odpadów wytworzonych na terenie gminy — Ciążący na przyszłym koncesjonariuszu obowiązek przetransportowania zebranych odpadów do instalacji przetwarzania odpadów wskazanych przez organ udzielający koncesji — Odpowiednie i najbliższe instalacje przetwarzania odpadów)

(2014/C 52/22)

Język postępowania: estoński

Sąd odsyłający

Tartu Ringkonnakohus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ragn-Sells AG

Strona pozwana: Sillamäe Linnavalitsus

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tartu Ringkonnakohus — Wykładnia art. 102 TFUE i art. 106 ust. 1 TFUE oraz art. 16 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312, s. 3) — Procedura udzielania zamówień publicznych na zorganizowany transport odpadów komunalnych — Przewidziany w dokumentach przetargowych warunek nakładający na przyszłego koncesjonariusza obowiązek przewożenia odpadów jedynie do dwóch znajdujących się na obszarze danej gminy określonych centrów przetwarzania odpadów, pomimo obecności na rynku innych spełniających wymogi usługodawców — Wyłączne prawo do przetwarzania odpadów komunalnych — Nadużycie pozycji dominującej

Sentencja

1) Przepisy rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów w związku z art. 16 dyrektywy 2008/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że:

— przepisy te zezwalają jednostce samorządu lokalnego na nałożenie na przedsiębiorstwo prowadzące zbiórkę odpadów na jej terenie obowiązku transportowania zmieszanych odpadów komunalnych zebranych od gospodarstw domowych, a w stosownym wypadku także od innych wytwórców, do odpowiedniej i najbliższej instalacji przetwarzania, która zlokalizowana jest w tym samym państwie członkowskim co wskazana jednostka samorządu lokalnego;

— przepisy te nie zezwalają jednostce samorządu lokalnego na nałożenie na przedsiębiorstwo prowadzące zbiórkę odpadów na jej terenie obowiązku transportowania odpadów przemysłowych i odpadów budowlanych wytworzonych na jej terenie do odpowiedniej i najbliższej instalacji przetwarzania, która zlokalizowana jest w tym samym państwie członkowskim co wskazana jednostka samorządu lokalnego, w sytuacji gdy odpady te są przeznaczone do odzysku, jeżeli wytwórcy tych odpadów są zobowiązani albo do przekazania ich temu przedsiębiorstwu, albo do dostarczenia ich bezpośrednio do rzeczonyj instalacji.

2) Artykuły 49 TFUE i 56 TFUE nie mają zastosowania do sytuacji takiej jak analizowana w postępowaniu głównym, w której wszystkie elementy ograniczają się do obrębu jednego państwa członkowskiego.

(¹) Dz.U. C 243 z 11.8.2012.